

— Отъ какво сж станали тѣзи планини? запита Драганъ съ голѣмъ интересъ.

— Казватъ, че тѣ сж станали отъ изригване на силни вулкани. Както на земята сж се образували планини отъ изригванието на вулкани и отъ разпукването на земната кора, така и на луната е имало голѣми вулкани, които изригвали лава и заливали склоноветѣ. Дупкитѣ и гърлата, които се виждатъ, сж уста (кратери) на вулкани.

— Сега не изригватъ ли вулканитѣ тамъ?

— Не, Борисе, днесъ мѣсечината е изстинала вече и вулканитѣ спрѣли да изригватъ. Ученитѣ казватъ, че само тукъ-тамъ се забѣлѣзватъ пушаци, та допускатъ да има нѣкои малки дѣйствующи вулкани.

— Виждатъ ли се двѣтѣ страни на луната? пита Борисъ.

— Не, вижда се отъ насъ само едната страна. Ученитѣ казватъ, че луната макаръ да се върти около земята, ама държи сѣ едната си страна къмъ насъ. Човѣшкото око още не е видѣло, какво има на другата страна.

— Отъ дѣ се е зела луната? запита Минчо.

— Луната и Земята едно врѣме били слѣти въ едно. Тѣ били тогава разтопени, горѣли и свѣтѣли, както сега гори и свѣти слънцето. Сетнѣ почнали да изстиватъ. Луната тогава се откъснала отъ земята и се сбрала въ едно кълбо. Земята се свила и образувала друго кълбо. И двѣтѣ кълба полека лека изстивали и затвърдявали, докато уловятъ отгорѣяка кора. Земята още не е съвсѣмъ изстинала, защото изтичатъ отъ нея горещи извори и изригватъ много вулканиа съ разтопена лава. Луната, като по-малка отъ земята, по-бърже изстинала, уловила дебела пѣпчива кора и вече не се вълнува.